

Bijlage 35:

Verklaring van 18 januari 2005 van mr. R.E. Gerritsen

VERKLARING

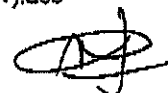
Van: mr R.E. Gerritsen, advocaat-procureur te Schiphol -Rijk gemeente Haarlemmermeer;
Aan: Chipshol Holding B.V.
Inzake: Procedure voor de rechtbank Rotterdam (2004 / 1275)
Eiser mr Westenberg vs. Gedaagden Smit, Kat en Memory.
Datum: 18 januari 2005

Inleiding

1. Met deze verklaring wens ik namens mijn cliënten, de familie Poot (aan wie mr Boukema in opgemelde procedure refereert als "Poot père et fils") en aan hen gelieerde vennootschappen te reageren op enkele stellingen en uitspraken die Westenberg bij conclusie van repliek heeft geuit.
2. Sedert 1995 treed ik op als raadsman van de familie Poot en de aan hen gelieerde vennootschappen, waaronder Chipshol Holding (hierna: "Poot c.s."). In die periode was de familie Poot verwickeld in een diep conflict met de Van Andel Groep. Er waren vele procedures reeds aanhangig, onder andere bij de rechtbank Den Haag. Poot c.s. hebben mij verzocht om in een bodemprocedure, aanhangig bij de rechtbank Den Haag, tegen de Van Andel Groep, verder op te treden in de plaats van de toenmalige raadsman, mr H.J. Smit te Rotterdam.
3. Aan de hand van het dossier en de verder verschaft informatie bleek mij dat tijdens een pleidooi, gehouden in december 1994, de voorzitter van de kamer, mr Westenberg op ongebruikelijke wijze zou zijn opgetreden tegen mr H.J. Smit. Laatstgenoemde werd volgens zijn verklaring regelmatig onderbroken in zijn pleidooi en mocht dit pleidooi ook niet afronden. Een en ander heeft later geleid tot een wrakingverzoek zijdens mr H.J. Smit. Uit het dossier bleek mij dat mr Westenberg de partijen een "moratorium" had opgelegd met het doel de partijen tot onderhandelingen te dwingen. Die hebben niet tot resultaat geleid, waarna deze procedure weer op de rol werd gebracht en op 26 maart 1996 een voortzetting plaatsvond middels een comparitie van partijen onder leiding van mr Westenberg.
Daarover kan ik het navolgende uit eigen waarneming verklaren.

Ongebruikelijke optreden Westenberg

4. Deze comparitie – mijn eerste zitting ten overstaan van mr Westenberg - heeft een volle zittingsdag geduurd. Mij viel op de sterke druk die mr Westenberg met name op partijen Poot c.s. uitoefende om een door de rechter geformuleerde regeling te accepteren. Die regeling was in de optiek van Poot c.s. zeer nadelig en werd dan ook niet aanvaard. Ik herinner mij de irritatie die dat bij de rechter opwekte. De zaak is voor verder procederen naar de rol verwezen. In de maand april 1996 zijn niettemin op initiatief van Poot c.s. onderhandelingen met de Van Andel Groep begonnen die medio april leken te leiden tot een mogelijke oplossing. Die kwam er echter niet omdat er geschil ontstond over de inhoud en betekenis van de gevoerde besprekingen. De Van Andel Groep dagvaardde kort daarop Poot c.s. in kort geding tot nakoming van een gestelde overeenkomst.

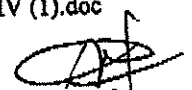

5. De kort gedingrechter was wederom mr Westenberg. Van de kort gedingzitting herinner ik mij het optreden van mr Westenberg zeer goed. De Van Andel Groep vorderde "nakoming" en Poot c.s. in reconventie "dooronderhandelen". De bejegening van mr Westenberg was niet hoffelijk noch aangenaam. Hij interrumpeerde mij regelmatig en op het moment dat de reconventie werd voorgedragen liet mr Westenberg op voorhand weten dat volkomen zinloos te achten omdat zijns inziens dat alleen maar tot meer geschillen zou leiden. Mr Westenberg verhinderde verder de voordracht van de reconventionele vordering en liet weten spoedig vonnis te wijzen. Op 3 mei 1996 wees mr Westenberg alle vorderingen van de Van Andel Groep toe op verbeurte van dwangsommen van vele honderden miljoenen guldens. Poot c.s. werden door dit vonnis in hun activiteiten volledig lamgelegd. De rechter oordeelde dat er tussen partijen sprake was van een perfecte overeenkomst.
6. Wel nam de rechter in het vonnis een verplichting op voor de Van Andel Groep om binnen 14 dagen na vonniswijzing een bodemzaak aanhangig te maken bij de rechtbank Den Haag over hetzelfde onderwerp, alsmede een verzoek tot het houden van een voorlopig getuigenverhoor in te dienen. Naar mijn oordeel bleek daaruit dat er dus nog sterke twijfels waren met betrekking tot de bewijsvoering, waarover in kort geding al uitvoerig was gedebatteerd. Poot c.s. zijn van het kort gedingvonnis in appel gekomen bij het Hof Den Haag.
7. De bodemprocedure bij de rechtbank Den Haag had een merkwaardig verloop. Aanvankelijk spraken de partijen af de zaak aan te houden in afwachting van het appel kort geding vonnis, doch kort voor de feestdagen 1996 werd mij door de advocaat van de Van Andel Groep een zgn. peremptoir aangezegd om op 7 januari 1997 voor antwoord te dienen, ondanks het feit dat er nog voorlopige getuigenverhooren liepen en de raadsman bekend was dat ik met vakantie was tijdens de feestdagen. De voorlopige getuigenverhooren hadden plaats o.l.v. rechter mr Van der Windt, een van de rechters die ook in de bodemprocedure zitting had in de kamer die met de behandeling van de bodemzaak was belast.
8. Mr Van der Windt liet tijdens het laatste getuigenverhoor in contra-enquête in de maand januari 1997 weten de contra-enquête te zullen gaan afsluiten, ondanks een lopend verzoek van Poot c.s. om nog een getuige te horen. Voor het nemen van de conclusie van antwoord kon geen uitstel worden verkregen. Door vroegtijdig terug te keren is deze op 7 januari 1997 ingediend. De Van Andel Groep zag van verder concluderen af en vroeg pleidooi op de rol van 21 januari 1997. Op dezelfde roldatum werd de datum voor pleidooi vastgesteld op 13 februari 1997 te 09.30 uur, zonder dat enig overleg over verhinderdata had plaatsgevonden. Ik was op die datum verhinderd wegens verblijf in het buitenland en heb dat direct schriftelijk kenbaar gemaakt. Een en ander was voor mij ook reden om met de rolrechter contact op te nemen.
9. Dat bleek tot mijn verbazing mr Westenberg te zijn. Mr Westenberg wenste geen gehoor te geven aan een verzoek mijnerzijds om een nadere pleidooidatum vast te stellen wegens de verhinderingen van zowel de heer Poot sr. als mijzelf. Mr Westenberg deelde mij in dat telefoongesprek evenzeer tot mijn verbazing mede, dat hij over de verhinderdata tevoren telefonisch contact zou hebben gehad met mijn secretaresse. Mijn secretaresse ontkende echter ten stelligste ooit enig contact met mr Westenberg te hebben gehad. Normaliter worden dergelijke telefonische contacten

altijd gerueld. Ik kan mij daar ook niets van herinneren.

10. Bij die gelegenheid werd mij ook duidelijk, dat mr Westenberg, die het bestreden kort geding vonnis had gewezen, niet alleen als rolrechter in deze invloed uitoefende op het formele verloop van de procedure, doch ook voorzitter zou zijn van de kamer ten overstaan waarvan het pleidooi zou worden gehouden op 13 februari 1997. Deze datum viel kort na de geplande pleidooidatum van 4 februari 1997 van het Hof Den Haag. Dit Hof zou exact over dezelfde feiten dienen te oordelen, (zij het in kort geding) als die welke in de bodemzaak aan de orde zouden zijn, maar wel na kennisname van de relevante getuigenverhoren.
11. Naar mijn stellige indruk had mr Westenberg als rolrechter mede sturing gegeven aan het procesverloop, zodanig dat dit in feite het hoger beroep zou doorkruisen en bovendien zou hij ook als voorzitter van de betreffende kamer optreden. Deze gang van zaken riep bij mij zoveel bezwaren op dat ik mij rechtstreeks heb gewend tot de president van de Haagse rechtbank, toenmaals mr J.H. van Delden. In een persoonlijk onderhoud heb ik de bezwaren tegen het optreden van mr Westenberg uiteengezet, doch daarbij aan de president kenbaar gemaakt geen conflict met rechter mr Westenberg te willen entameren. Ik verzocht dan ook zijn bemiddeling.
12. Mr Van Delden gaf echter te kennen dat er maar een oplossing was nl. het indienen van een formeel wrakingverzoek. Op 3 februari 1997 heb ik een wrakingverzoek ingediend bij de rechtbank Den Haag. Enkele dagen voor de zitting van 13 februari 1997 werd mij door de griffier van de rechtbank medegedeeld dat mr Westenberg zich uit de desbetreffende kamer zou terugtrekken. Op 14 februari 1997 is door mr Van der Windt, de Rechter-Commissaris die de voorlopige getuigenverhoren leidde, een beschikking afgegeven tot sluiting van de voorlopige getuigenverhoren, ondanks het verzoek tot voortzetting daarvan zijdens Poot c.s.
13. Dat de rechtbank op de hoogte was van de pleidooidatum bij het Hof Den Haag bleek uit een opmerking van de Rechter-Commissaris, mr Van der Windt, tijdens het laatste getuigenverhoor. De Rechter-Commissaris, mr Van der Windt, heeft op 14 februari 1997 de getuigenverhoren formeel gesloten, dit met verwijzing naar zijn bekendheid met het feit dat het pleidooi in de bodemprocedure is gehouden op 13 februari 1997. Het pleidooi bij de Haagse rechtbank is niet uitgesteld. Mr Westenberg werd vervangen door mr Arpeau. De beide andere rechters waren mrs Van der Windt en Höppener.
14. De rechtbank wees reeds op 26 maart 1997 vonnis en wees alle vorderingen van de Van Andel Groep toe. Van dit vonnis zijn Poot c.s. eveneens in hoger beroep gekomen. In verband met het feit dat in het hoger beroep kort geding nog geen arrest was gewezen hebben partijen de procedure aangehouden in afwachting van arrestwijzing door het Hof Den Haag in de bodemzaak. Het Hof Den Haag heeft bij arrest van 30 maart 1999 het vonnis van de rechtbank vernietigd en de vorderingen van de Van Andel Groep geheel afgewezen. Bij arrest in kort geding van 22 februari 2000 heeft het Hof Den Haag het vonnis van mr Westenberg van 3 mei 1996, gewezen in kort geding, eveneens vernietigd en de vorderingen van de Van Andel Groep afgewezen.

Tot slot

15. De rechtsgang in de bodemzaak is mij tot op de dag van vandaag blijven verbazen. De onmaatskappelijke invloed van mr Westenberg op de procesgang en de temporisering daarvan, alsmede het feit dat hij als fungerend president vonnis had gewezen en desondanks zitting nam in de kamer, die de bodemzaak zou behandelen, heeft bij mij vraagtekens opgeroepen met betrekking tot de vraag of de betreffende rechter voldoende afstand hield van de partijen. De gehele gang van zaken heeft mijn grote bezorgdheid gewekt met betrekking tot de kwaliteit van de rechtspleging en de rechtsgang in de Haagse bodemprocedure.
16. De onbegrijpelijke niet in overleg tot stand gekomen temporisering van de procesdata in de bodemprocedure, tezamen met het feit dat de rechter die het kort geding vonnis had gewezen en de Rechter-Commissaris die in de bodemzaak de getuigenverhoren had geleid bij de oordeelsvorming betrokken zouden blijven, heeft het vertrouwen mijnerzijds in de integriteit van de rechtspleging, voor zover de genoemde rechters bij deze procedure betrokken zouden blijven, ondermijnd. Ik laat daarbij verder in het midden dat ik tijdens de zittingen, waarin ik mr Westenberg trof, niet het gebruikelijke respect en hoffelijkheid mocht ervaren die ik als advocaat in de rechtszalen normaliter aantref.

R.E. Gerfitsen

